

Evangelí del dijous de la setmana XVII de durant l'any: el judici etern

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XVII de durant l'any. “Igualment passarà a la fi del món: sortiran els àngels i destriaran els dolents dels justos”. En el Judici el Senyor judicarà i discernirà el que és bo i el que és dolent. Uns se salvaran i altres es condemnaran, segons les obres de cadascú.

Evangelí (*Mt* 13, 47-53)

També passa amb el Regne del cel com quan tiren una xarxa a l'aigua i la xarxa arreplega tota mena de peixos. Un cop plena, la treuen a la riba, s'asseuen, i recullen en coves els peixos bons i llencen els dolents. Igualment passarà a la fi del món: sortiran els àngels i destriaran els dolents dels justos, i els llançaran a la fornall ardent; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents. Ho heu comprès, tot això?

Li responen:

—Sí.

Ell els diu:

—Doncs bé, tot mestre de la Llei que s'ha fet deixeble del Regne del cel és semblant a un cap de casa que treu del seu tresor coses noves i coses velles.

Quan Jesús hagué acabat aquestes paràboles se'n va anar d'aquell lloc.

Comentari

Jesús parla de la pesca amb una xarxa de rastreig que recull tot allò que troba. Es tracta d'un tipus de xarxa allargada i ampla que s'estén entre dues barques i que en arrossegar-la recull peixos, restes d'algues, o qualsevol objecte que estigui surant a l'aigua.

Sant Josepmaria recordava que “el Senyor entre barques i xarxes va trobar els seus primers deixebles, i moltes vegades comparava la tasca d'ànimes amb les feines pesqueres. Recordes aquella pesca miraculosa, quan es trencaven les xarxes? (...) A aquesta pesca apostòlica, oberta a totes les ànimes, podríem aplicar aquell text de sant Mateu que parla de “quan calen una xarxa a l'aigua i la xarxa arreplega tota mena de peixos”, de qualsevol mida i qualitat,

perquè a les seves malles hi cap tot el que neda a les aigües del mar”[1].

En efecte, Déu vol que gaudeixin de la felicitat eterna en el Regne totes les persones, de totes les cultures, races i condicions; no exclou ningú de la crida a l'amistat amb ell. Encara que no tots acolliran necessàriament la seva crida.

El mar és el món on conviuen tota mena de persones, amb les més variades disposicions i en circumstàncies molt diverses. A tots assoleix la voluntat salvífica de Déu, que cadascú pot lliurement acollir o rebutjar. Igual que els pescadors a la riba separen el que és bo del que és dolent de tot el que ha arrossegat la xarxa, així succeirà al final dels temps: el Senyor judicarà i discernirà el que és bo i el que és dolent. Uns se salvaran i altres es condemnaran, segons les obres de cadascú.

El Catecisme de l'Església recorda que “Crist judicarà amb el poder que ha adquirit com a Redemptor del món, vingut a salvar els homes. Els secrets dels cors seran revelats, com també la conducta de cadascú envers Déu i envers el proïsme. Cada home serà omplert de vida o condemnat per a l'eternitat segons les seves obres” [2].

Jesús parla de manera clara i amable de qüestions molt serioses. Està en joc acollir i rebre la felicitat eterna que ha vingut a oferir a tothom, però també és possible rebutjar-la i anar a l'infern, el forn del foc on hi ha plor i grinyolar de dents.

[1]San Josemaría, *En diálogo con el Señor*, ‘Con la docilidad del barro’, n. 3, Rialp, Madrid, 2017, pp. 134-135.

[2]*Compendi del Catecisme de
l'Església catòlica*, n.135.

Francisco Varo // Bedis
ElAcheche - Pexels

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-xvii-de-durant-
lany-el-judici-etern/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelidel-dijous-de-la-setmana-xvii-de-durant-lany-el-judici-etern/) (08/08/2025)